

Nowopiaszczańska schola

Przed miesiącem przedstawiłem Diakonię Teatralną działającą przy parafii Matki Bożej Różańcowej na os. Piaski Nowe. Tym razem pragnę zaprezentować Diakonię Muzyczną.

Oaza, czyli Ruch Światło-Życie, założony przez Sługę Bożego ks. dra hab. Franciszka Blachnickiego (1921-1987), ma pośród swoich licznych i ciekawych posług także tzw. diakonię muzyczną, popularnie zwaną scholą od łacińskiego słowa *schola* (szkoła), bo w istocie jest to szkoła śpiewu religijnego, szkoła formacji duchowej poprzez muzykę kościelną. W przypadku scholii mamy do czynienia zarówno z rodzajem edukacji muzycznej (kształcenia słuchu, umuzykalniania, amatorskiego uprawiania śpiewu jako sztuki chóralnej, tj. wokalne lub wokально-instrumentalne), jak i z wychowaniem przez muzykę, tj. wychowaniem muzycznym, gdzie muzyka kościelna wychowuje do wartości religijnych, chrześcijańskich. Już w starożytności św. Augustyn, Doktor Kościoła, autor traktatu o muzyce (*De musica*) pisał, że kto śpiewa, ten dwa razy się modli.

Rola śpiewu w wychowaniu

Przez muzykę (wspólny śpiew religijny) można wyrazić dziękczynienie Bogu (modlitwa dziękczynna), uwielbienie Boga (modlitwa uwielbiająca, chwala, słaWiąca, np. na Wielkanoc), prośbę (modlitwa prośby, prosząca) oraz przepraszając Boga za popełnione zło (modlitwa pokutna, ekspiacyjna, np. w Wielkim Poście). Te cztery główne rodzaje pieśni są obecne w repertuarze scholi w Kościele Rzymskokatolickim. Nie wyczerpuje to wszystkich możliwych klasyfikacji pieśni kościelnych, w tym pieśni oazowych śpiewanych przez scholę.

Po kilkudziesięciu latach rozwoju ruchu oazowego, tam gdzie istnieje Ruch Światło-Życie, funkcjonuje z reguły także i diakonia muzyczna. Wszędzie bowiem można znaleźć grupę uzdolnionej muzycznie młodzieży, która chce zrobić coś więcej i, która aktywnie uczestniczy w życiu parafialnym. Oaza stanowi elitę młodzieży w każdej parafii, to ludzie prawidłowo ukształtowani religijnie i moralnie, znający kulturę chrześcijańską i pragnący ją kultywować, rozwijać, podtrzymywać lokalnie w postaci ubogacania mszy św. oraz licznych nabożeństw paraliturgicznych swoim pięknym śpiewem. Należy

Schola parafii p.w. M.B. Różańcowej na os. Piaski Nowe śpiewająca musical o św. Franciszku i św. Klarze pt. „Chodźcie tutaj wszyscy”, Aula bł. Jana Pawła II, październik 2012 r. Premiera musicalu (Diakonia Teatralna w strojach zakonnych)

ze wszech miar popierać rozwój scholi w parafiach ponieważ pozytywnie aktywizują, skupiają młodzież wokół dobrej sztuki, tj. śpiewu chóralnego, nie tylko wspólnego, ale i wspólnotowego, tj. tworzącego wspólnotę wartości skupioną wokół Osoby Boga, Jezusa Chrystusa, aniołów, proroków, świętych.

Przy okazji wspólnego śpiewania młodzież nabywa umiejętności społecznych, uczy się działać w zespole, ćwiczy na próbach samodyscyplinę, wytrwałość, wyrabia w sobie pracowitość, skuteczność, dążność do osiągania wyznaczonego sobie celu jakim jest dokonanie śpiewu w trakcie liturgii mszy św. lub paraliturgii (np. podczas specjalnych nabożeństw – Drogi Krzyżowej, majowych nabożeństw maryjnych, procesji Bożego Ciała, nabożeństw różańcowych, rorat itd.). Dzięki scholi, w szkole oazowej kształtują się u młodzieży tzw. kompetencje społeczne, bardzo pożądane w życiu społecznym i publicznym.

Skromne początki

Dzieje nowopiaszczańskiej scholi są niezwyczajnie bogate, choć dotąd niezapisane. Parafia formalnie powstała w 1988 r. Jednak oaza na naszym osiedlu ma dłuższe dzieje, sięgające 1983 r., kiedy to mieszkańcy osiedla Piaski Nowe formalnie przynależeli do parafii w Piaskach Wielkich (czasem dla odróżnienia zwanych potocznie Piaskami „starymi”). Po erygowaniu parafii p.w. Matki Bożej Różańcowej oaza nowopiaszczańska, funkcjonująca dotąd na Piaskach

„starych” (w tym – także schola) przeszła do nowej parafii.

Diakonia muzyczna była początkowo kierowana przez Adama Berskiego, któremu pomagała jego żona – Joanna, dysponująca bardzo bogatą skalą głosu. Państwo Berscy mieli doświadczenie muzyczne nabyte u Ojców Dominikanów (uczestniczyli m.in. w słynnych nagraniach pieśni wielkopostnych Scholi Dominikanów na Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielką Sobotę, czyli tzw. Triduum Paschalne oraz na Niedzielę Wielkanocną). Przenieśli tamtejszy repertuar do naszej parafii i stanowi on do dziś „żelazną” pozycję w programie (m.in. słynna pieśń „Oto są baranki młode”).

Adama Berskiego (katechetę) wspomagał następnie Mirosław Czwartek. Później scholę prowadził Jacek Misina, Izabela Czyżyńska, Katarzyna Wachcińska. Od jesieni ub. roku opiekunem scholi jest ks. Wojciech Nitka.

Liczne grono

Na przestrzeni lat scholę tworzyli bardzo różni oazowicze. Przez jej szeregi przewinęło się około stu osób. To moje szacunki, bo nikt dotąd nie prowadził imiennego wykazu śpiewaków. Nawet trzy kroniki oazowe z lat 1983-2014 milczą na temat składów osobowych diakonii muzycznej.

Obecnie schola nowopiaszczańska liczy około dwudziestu osób. Są wśród nich absolwenci studiów wyższych, studenci i uczniowie szkół średnich, a nawet gimnazjaliści. Przy okazji wielkich uroczystości skład scholi powiększa się okresowo, dochodzą śpiewacy (śpiewaczki), którzy (które) już na co dzień nie śpiewają w diakonii muzycznej, np. Aleksandra Bałucka-Grimaldi dysponująca bardzo ciekawym, wyrazistym głosem.

Młoda artystka – Justyna Galica, która od kilku lat śpiewa i gra na flecie w scholii, to nie jedyna instrumentalistka w zespole. Oprócz niej jest jeszcze m.in. Katarzyna Wachcińska, która gra na gitarze Do akompaniamentu używa się też bębna (małego tam-tamu), czasem skrzypiec, oraz przeróżnych instrumentów perkusyjnych według potrzeby. Młodzi śpiewacy mówią o sobie: „w Diakonii posługujemy nie dla sławy”. Grają i śpiewają pięknie Panu Bogu na chwałę, a ludziom na pożytek, bezinteresownie, w każdą niedzielę na mszy św. (tzw. „oazowej”) o godzinie 10.00 (z wyjątkiem wakacji).

*Tekst i zdjęcie Marek Mariusz Tytko
marek.mariusz.tytko@uj.edu.pl*